

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. Sirenes omnino in rerum natura esse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

dinariè existimandum non sit, ea monstra, quæ semihomines & semibestiae dicuntur, aut homines esse, cum non constet, ex humani seminis permistione prodijisse, nec videatur saltem vt plurimum ea permistio ad id sufficere; aut partim belluas esse, partim homines, (cum impossibile sit, duas naturas completas in vnam speciem coalescere) possunt tamen reuera esse, bruta alicuius certæ speciei, licet effigie vtramque speciem imitentur.

Itaque tot experientijs, complurium oculatorum hominum grauissimis testimonijs adductus, etsi quæ de Sirenibus in immensum auxerunt Poetæ, fabulosa duco, Sirenes tamen viuere in mari non dubito, quacumque tandem animalium specie censeantur. Capitaneus Ioannes Schmid in navigatione anni 1614. quam ipse cum noua Anglia oculatus testis descripsit, sequentia habet. *Non possum hoc loco silentio praterire admirabilem Dei creaturam, quam An. 1610. ipse hisce meis oculis vidi. Accidit vt aliquando, aurora primulum pungente, in litore non procul à portu S. Ioannis me consistente, summa celeritate adnaret monstrum marinum. Eximia illi erat forma. Oculi, nares, aures, gena, os, collum, frons, & totus vultus virginem venustissimam pra se ferebant. Capilli cyaneo colore per humeros defluxere. Hoc monstrum, cum vix longioris haste spatio à me famuloq; meo abesset, ita me perterruit, vt referre pedem cogeret. Sed & ipsum aspectu nostro perterritum aquas subiuit. Paulo tamen post denuò emerit ibi, vbi ego appuli. Rursus igitur datum est mihi illud intueri, quamquam distantia longiore. Videbatur igitur à capite vsque ad umbilicum vel esse homo, vel hominis imago, ea autem qua ab umbilico deorsum erant, pisces representabant. Hoc ipsum etiam prodigium inde ad illam nauem se transtulit, in qua alter meus seruus Guilielmus Hacobrigde, nunc orientalis India capitaneus, erat. Postquam ad nauem accessit, omni vi conatum est in illam conscendere, qua audacia omnes, qui nauem custodiebant, in formidinem sunt dati. Quare sudibus contisq; illud percutientes in mare repulerunt. Tanta autem erat pertinacia, vt repulsum ad alias duas naues nando properaret, atque inibi etiam terribiles vectores in fugâ conyiceret. Huius rei se, & quam plurimos, alios*

Conimbr in
libr. 2. Phys.
c. 9. q. 5. art. 3.

VIII.

Io. Ludouic.
Gottfrid. in
historia An-
tipod. part. 1.
pag. 193.

alios oculos testes profitetur navigationis illius Capitaneus. Quis hic non potuisset dicere,

Catull. de
Nuptijs Pel.
& Thet.

Emersere feri canenti è gurgite vultus

Aquorea monstrum Nereides admirantes?

Scio, dici posse, fuisse larvam ex Orco; sed habentur alia exempla, ut illius Sirenis, quæ in Hollandiam ducta manibus fila ducere, nere, aliaq; similia hominum operibus facere dicit, & multis argumentis ostendit, se larvam non esse.

IX.
Tit Libius
l. 42. histor.

Inter alieni elementi habitatores numerandi sunt pisces qui fossiles appellantur. Maximi prodigij loco, inter alia, narrat Liuius, *In Gallico agro, quæ induceretur aratrum, sub existentibus glebis, pisces emerfisse.* Vidi ego ipse etiam varij generis pisces è rupibus erutos, sed qui lapidescerent. Et fossiles, in quibusdam terris inueniri pisces, vnde cuniculorum, aut talparum more extrahantur, Leoniceus, Ioannes Camers, & Casaubonus affirmant. Ac ne res noua putetur, habet antiquos authores. Nam siue Theophrastus, siue Aristoteles ipse, in libello de mirandis auditionibus, ita loquitur. *Circa Babylonis rigua decedentibus fluuijs in cauernis aqueis hebetes pisces nonnullos remanere, proditur, quos inde exire ad pabula pinnulis gradientes crebro cauda motu, contraq; venantes refugere in suas cauernas, & in his obuertos stare, ac septu numero viros aliquos eorum cauernas ingredi, ipsosq; irritare aiunt.* Illorum autem capita rana marina proxima extant, relique partes gobijs, branchia ceteris piscibus. Et cap. seq. *In Heraclea, quæ in Ponto est, & in Rhegio defossos pisces innasce legitur, qui iuxta amnes aquatilesq; regiones incolunt. Cùm verò certo tempore hæc exsiccantur, exarescuntq; in terram iter contendunt. Postea autem, terra magis desiccata, humorem insectantes ad siluam confugiunt. Postremò verò hac arefacta, adhuc in humore perseverant, quem admodum animalia, quæ in latebris remorantur. Cùm autem eus effodiunt, antequam aquarum successio eueniat, motu demum corporum ipsos viuere approbant.* Ac rursus seq. cap. *Apud Paphlagoniam, effossos ex altis scrobibus pisces oriri asserunt, virtute quidem præstantissimos, in locis, vbi nulla propè restagnant aque, sola tellure vitam illis suppetente.* Eadem prorsus retulit Plinius: eadem alij attigerunt.

Leon. Variz
hist. l. 2. 15. &
lib. 3. cap. 12.
Camers in
Solinum c. 56.
Casaub. in
Strabonem.
Aristot. lib.
de mirand.
cap. 69.

Plin. l. 9. nat.
hist. c. 9.

Seneca